

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 4. Quid Missa, & quæ eius partes?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

diuinum quiddam. Et omnium quæ inter homines ex-
petuntur, velut extremam metam. Quo cum con-
uenit & illud S. Ignatij, inuicti Martyris, Sacerdo-
tium, omnium bonorum quæ in hominibus sunt, api-
cem esse, & cum Tertuliano, honorem sanctificatum
à Deo.

L. 2. Ep.

52.
Ep. 71.Ep. ad
Smyrn.
Exhorr.
ad cast.

Et is sensus fuit aureæ illius ætatis, à quo si defe-
cere posterius, non eo factum, quod Sacerdotali di-
gnitati aliquid decesserit, sed quia multum de Sa-
cerdotum vita, moribus, sanctitate detractum est.

S. 4.

Quid Missa, & quæ eius partes?

Est Missa actio Sacerdotalis, qua ex Christi in-
stitutione in eius Passionis memoriam, panis
& vinum in eiusdem corpus, & sanguinem conuer-
titur, & illa sub iisdem speciebus Deo immortalis
pro viuis, ac defunctis offeruntur, & consumuntur.

Eam Theologi distinxerunt in tres omninò par-
tes. Prima est ab initio ad Offertorium vsque: &
hæc olim dicebatur Missa Catechumenorum, quia
illis licebat illi parti interesse; non sine causa, prou-
doque Ecclesiæ, ceu bonæ Matris consilio.

Primum enim per introitum disponebantur,
eorum animi, & ad diuina capeflenda parabantur,
tum deinde collecta, eis erat oratio, piæque in Deum
elevatio: tum etiam prælegebantur Prophetæ, a-

Ll 3

liave

270 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
liave Scripturæ sacræ oracula, quæ ipsos nosse oportebat: tum Euangelium proponebatur, & in eo præcipua viuentis, ac patientis Christi mysteria; tum denique festis solemnioribus adijciebatur fidei symbolum: & hoc quidem ex prima institutione, vt Catechumeni in fide, in Prophetis, in Euangelica historia instituerentur. His ritè peractis emittebantur; nec enim licebat vltra sacrificio interesse.

Altera pars est ab Offertorio ad ipsam Communionem, & ea complectitur consecrationem, quod primum, princeps, ac nobilissimum illius sacrificij decus.

Tertia denique à Communionem ad finem, & ea quoque pro acceptis à Deo, superisque beneficijs grati animi memoriam continebat.

Hic à Theologis agitari solet, eaque solemnis quaestio; in qua potissimum actione diuini illius sacrificij ratio, reposita esse videatur? sunt qui velint in deuota Hostiae oblatione: sunt qui in Consecratione: sunt etiam qui in Communionem: sunt denique qui in ijs omnibus perfectum, suisque numeris absolutum sacrificium esse contendunt: ita in diuersas abeunt, scindunturque sententias: ego malim in vna Cōsecratione residere. Verum quia eam euoluere non est huius mei instituti, verbulo tantum indicasse suffecerit. Maneat ea quaestio, ea lis penes Theologos, agitetur in scholis, sileat in pulpitis;

pitis; in his enim ea tantum quærimus, quæ ad mores faciunt; quæ vero altissimæ commentationi seruiunt, & intellectui tantum lumen aliquod subtilioris speculationis obijciunt, ea alium in locum reiicienda existimamus. Interea dum illud nobis conceditur; singulas augusti illius, & sacratissimi sacrificij cæremonias, ea qua solemus breuitate, percurremus: sistemusque in ijs maximè, in quibus sese offerent opportuna morum documenta, leget in illis sacrorum præfectus, quæ sit officij, munerisq; sibi impositi sanctitas, dignitas, maiestas.

§. 5.

*Sintne probanda Cæremonia diuini huius
Sacrificij?*

IS plerumque genius est hæreticorum, quod non probant, maledico dente carpunt, & in circulis suis vellicant, aut contra detonant in pulpitis; ne omnes producam.

Lutherus etsi non omninò improbet, & à Missa I. de capt. Babylon. c. de Eu- char. abesse velit cæremonias omnes, ait tamen tum eam fore magis conformem, consonamque illi, quam Christus instituit, quo simplicior ea fuerit, paucioresque cæremonias admiserit.

Docet deinde eas sine fide, sua nimirum, & Lutherana, esse potius *irritabula impietatis quam officia pietatis*. Hæc blasphema lingua effutijt Lutherus,

rus,